

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

O Ante P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

lanu multos boies interficient interemerit.
 Omphacina vinu ex imatura vna facta: et omphacina
 oleu qd fit ex imatura oliua: cuius medicie Pl. li. xxiij
 meminit. Et lib. xij. eius confectura docet. Hec em
 o. u. p. a. k. e. r. d. i. c. u. n. t. v. u. g. r. f. r. u. c. t. u. m. a. t. u. r. i. I. p. s. a. d. o. l. i. u. a. n. o. m. i. n. a. t. u. r. d. i. r. u. p. t. a.
 Omuteleo sine b r simplici: quis ex ob r mutefco co
 ponat. Et significat mutus fio. Virg. lib. iij. Et do
 engas aspectu omuitur amens: id est mutus face est:
 siue terrore ita pculsus est: vt loqui no possit. Est em
 pterita ab omuteleo no ab omuteo: qd regiri no pu
 to: quia nemo vere exprimere potest. Hucus sumul
 to minus/mutus suminis a deo liberat fuerit. Cu em
 in auctoibus regim o mutuit: ab omuteleo pterituz
 est. Narrat em actus qui tuc accidit: hoc est qd tuc il
 le mutus effectus est qd actus tuc no ptererat: sed ex
 tabat. Si no quis mutus a deo liberat dicit: omu
 tui: nunc aut loquor. Tunc omuitui ab omuteo fiet: et
 significabit mutus fui.

O Ante **A**

Onager penult. cor. affinis agrestis. Coponitur em ex
 opo r affinis: a. p. i. o. s. s. i. l. u. e. l. e. r. In ros greca de
 sinetia cu ad latina transeunt declinationem: mutat
 ros in er: vt Alexander alexander/onagros onager.
 Car. Affinoru duo sunt genera. Tu feru: quos vo
 cant onagros. In Hygyia et Lychaonia sunt gre
 ges multi. Altez mansueti: vt sunt i Italia oes. Ad
 seminatones onagrus idoneus qd efero fit mansue
 tus facile: r e maureto ferus nuq. Albert. lib. de ani
 malibus scribit: medulla onagri curare podagram si
 ea inungat: r eius sterus siccat r cu vino bibicum
 valere contra scorpionis punctura.
 Onocentaurus: animal monstru qd a presuptioi bo
 minis speciem habera pte inferioi affini pferat ima
 ginem: de quo habetur apud Esai. Et occurrent de
 monia onocentauris.
 Onellinus pe. cor. puu nomen viri: et latine dicit vil:
 op. e. r. o. r. i. u. a. m. e. n. v. i. l. i. t. a. s.
 Onescritus penul. pdu. pds eginesis: vel (vt quida
 voluit) Sypphalensis: qui cu Alexandro militauit:
 vt Xenophu cum Lyro: r Alexandri vitia et laudes
 scripsit. Fuit eti medicus.
 Onocrotal pe. cor. auis est cygno similit: dicta qd
 colluz in aqua mergens/spirans veluti ruditu affini
 edat: opo r affinis: k. o. l. a. l. i. o. r. u. o. r. c. r. e. p. i. t. u. s. Die:
 ro. c. o. r. a. T. i. g. i. Centauros r tyrenas/vlulas et ono
 crotalos in Esai legitimus.
 Onyx: genus marmoris: de quo Pl. Onyxes i Ara
 bie motibus et in Germania: ex quo potoria vasa p
 ma facta: post pedes lectoz sellaruz.
 Onyxus siue Tyllus: vermiculus est pluribus pedib
 colore fusco sub lapidibus aut figuris vasis viuas:
 qui tactus arcuat: sese atq in globu cōtrahit ad simi
 litudine paruz pile.
 Onyr onyxio: generis masculini: vnguis seu gemma
 candorem habens vnguis humani. Har. Calcatuz
 qd tuo sub pede luet onyr. Bron dicit esse metallu
 gemme simile: de quo parua vasa ad vnguenta fie
 bant: que a Porphyrione ampule marmorez dicun
 tur. Nam Onychiten lapidem quidam dicunt esse
 marmoreum/masces in Arabia montibus: ex quo va
 saria facta fuisse scribit Con. nepos. Huc quida ala
 balriten lapidem vocant ad vasa vnguentaria: quo
 niam ea incorrupta optime seruari dicitur: vt ait Pl
 nius. Prop. Cum dabitur syrio munere plen onyr.
 Apud Luca. et Papt. sumitur. p. i. s. o. marmore. Et p
 vase tam femi qd masculini generis est. Har. Angue
 tuz fuerat qd onyr mo pua gerebat. Onyr etiam vn
 gula quedā aromatica. Prop. Et crocino naves mur

rheus vngat onyr. A cui actō greco nostri hec ony
 cha declinauerit. Viero. in Ero. Sume tibi aroma
 ta/stacten et onycham. Ab onyr fit adiectiuū onychē
 nus a. um. pe. cor.
 Onoma pe. cor. latine dicit nomē. cū a sono aliquo seu
 voce nomina finguntur.
 Onomatopoeia cū oe diph. id est nois fictio: vt balat
 ouū/mugit boū: ab opo u. x. i. o. r. nomis: et π. o. i. e. o.
 Onoba. ciuitas inter sacrum p. mont ouū/et (singo
 berculeas columnas.
 Onus eris. pondus. Tides ratio erigere vt aspiret: cū
 Car. dicit bonos ab honesto onere: r honest qd bo
 nus sustineat reip. Cū aut honor r honoz aspiratio
 nē habeat: et ab honere deducant: videt etiā bonus
 aspiradū: vt qd in deriuatiuis seruat in p. t. i. u. i. s. i. e. r. u.
 uari debeat: vez vsus hodiern refragat.
 Onero as. on. ipono. Trāfert etiā ad animū: vt One
 rasti me curis. i. i. p. l. e. s. t. Hinc onerat r onustus. p. p. l. e.
 no frequenter accipiunt. Virg. Cū bon que deus
 de cadis onerarat acertes. Hui vbi compositū o. t. r. a.
 riū est onero: qd est onus detrabo. Ter. Vos quo
 qd amicos ex onerastis metu. Idē. Ego nūc nihil
 cesso quin hunc bumez exonerē pallio.
 Onerarius a. um. quod onerat vel onerari pōt. Cū na
 ues onerarie que a gestādia onerib dicitur: er ob id
 tarde que admodū actuaria nauicula celeritate p. t. a. s.
 dicta est qd facile agi possit.
 Onerosus plus est qd oneratus.
 Onustus dicit: cui onus ipm oneri est: vt si quis spolia
 de hostibus ferat.

O Ante **O**

Onē: insula in oceano septentrionali: in quib (vt Pl.
 refert lib. iij.) iouis auū r auentis incole viuunt.

O Ante **P**

Opacus a. um. pe. p. qd est vmbrosus. Virg. Et font
 tes sacros frigus caprabis opacum.
 Opaco as. pe. p. obumbrō/coopio/obscuro. Idē li. ij.
 He. Hūc alte frōdes et rami matris opacāt. Col. li.
 vj. Cū plerūq dicit sideris rpe quedā pres et regio
 nis sic infestent euro: vt nisi tegumib vites opacē
 tur: voluti balitu flāmeo fructus vīat.
 Opera e. actio est r labor r industria opantis/seu opa
 tio. p. mercede sumpta. Li. li. offi. Hō male p. cipiunt
 qui seruis vti iubēt vt mercenarijs iura p. bēda opaz
 erigendā: id ē labore et opationē corpis. Opas quo
 qd psonas dicimus que aliquid faciunt sicut custodia
 que custodit. Li. p. Flac. Opa faciant: seruitia file
 ant. Op do finis fructus: ope quod fabricando fa
 ctum relinquit. Teren. in Deau. vtrūq cōplerus est
 cū ait: Qd in ope faciundo ope cōsumis tuz. Cū opa
 auctoz dicunt. Et opa tam publica qd puata edificia
 dicuntur. Aliquando tamē opus capit. p. opa. Virg.
 Hollibus e stratia opa ad fabellia surgit: Quasi ad
 opas. Vbi notandū est: qd quotiens non ad laborem
 corpis sed ad labore animi r ad artem industriamq
 respicimus: magis opus qd opam dicimus: vt in ope
 fabuli in ope rustico in ope faciundo. Interdū opus
 ponitur. p. mercede vel necessario: vt Opus est egro
 tanti medico: id est necessarius est medicus egrotan
 ti. Et Nihil mihi opus est: id est nihil mihi est neces
 sarium. Dicimusq: Opus est mihi res: hui rei/banc
 rem. Apu. Cui eam rem factā opus fuerat. Simili
 ter Opus est mihi bac re: quod frequentius vsurpa
 tur. Dicimus quoq Opera do/opaz impendo/ope
 ram nauo: qd est: ad aliquā rem agenda: incumbō: et
 studiū laboreq impendo. Licē. Da opam vt valeas.
 Hinc dedita opa dicim de industria: quasi cura ad
 hibita r labore impeso.

Operula: dimi. ab opa. Apul. Opulas etiam in ea cō/
tuli: quas adhuc vigentis sacchari faciens ingredas.
Opusculū dimi. ab Opus.
Oparius: qui laborem opando fert. Unde Cal. scribit
oparios parandos esse: qui laborem ferre possint: ne
minores annos. rrii. et ad agriculturā dociles. Sic/
ce Ergastes dicitur.
Oparius: ria. rii. qd industria atq opa sic. Pli. Que in
ter vina oparia numerant. Et sic ab opa.
Opatorius: ria. rium. quod opatur. Ambro. lib. de Pa
ra. Si assumptio de ligno sciētē boni et mali ita opa
toria erat: ut bonū et malum cognoscere: sine dubio
vbi gustavit de ligno peccavit.
Opotus: qui rebus gerendis operā dat. Cicero. Tūc
tis vt senectus nō in vdo languida nō sit: verum etiaz
operofatid est que agit: et rebus agendis opam dat.
Quandoq; passim dicitur. Quidius. Voles ope
rosa laborem: id est ab aliquo operata est. Item ope
rosū dicitur: quod est multę operę: vel vehementis
opis. Plinius libro. rviij. Et vicia pinguecunt arua:
nec ipsa agricolis opofa: immo sulco lata nō sarritur/
nec hercoratur.
Opepiciū: ab opa deducitur: et significat fructuosum et
ad rem pertinens: vel quia decens: vel quia vtile: vel
quia gloriosum: vel quia iucundū. Cic. Opepiciū
erat ludens inuerti. Pli. Id dō audire opepiciū
sic. Juue. Est opepiciū penit: cognoscere toto: Quid
faciant agitentq; die.
Opeo: aris. ab opa: significat in ope aliquo faciundo
labore. Hieronymus in Beñ. Et homo nō erat qui
oparetur terrā. Interdū opari est facere seu ppetra
re: vt Disti omnes qui opantur iniquitate. Itē operā
dare. Colu. lib. riiij. Si rebus veneris fuerit opatus
vel vir vel femina. Itē rem diuinā facere: sacrificare.
Unde et opatio sacrificio. Juuenalis. At maturi
nis opatur festa lucernis. Plau. Et illic opatio cri
men expiet. Recentiores pbi opationem. p eo acci
piunt: quod greci Energiam vocāt. Diuus verbi cō
positū est Coopero.
Opeo: ris. operui operum: ob et pario: sed b abū
citur. Unde et p simplex. scribitur: significatq; te
go: claudo: quasi in oppositum pario. Prop. Atq; bi
nuli pellis rotos opibat a nantes. Plautus in Cap.
Opera que fuere aperta sunt: patent p̄stigię: omnis
res palam est.
Opeo: ris. optus deponē: vt Erpio: erptus: q̄q; er/
perio: cōmune habeatur. Terentius in Phormi. Si
nō tamen dederō vnam s̄trea horaz ne optus s̄ies.
Ido. tamen docer nō habere: sed v̄surpare potesta
tem: et p duplici p scribi debere ait Terentius: ad dif
ferentia nō optus: passim ab Opio: quorum p̄ma bre
uis est: et p vnum p scribitur. Est autem opiri expe
ctare. Terentius in Phormi. Dic ego interea virū opi
bor. Sicq; Opior ab pario: sicut sentire videtur Pli
scianus: qui sic inquit. Sūt alia et hoc composita de
ponentia. Erperio: opio: quorum p̄cipia erptus et
oprus ostendūt: Nam Pario et tertie esse et quartę
fuisse manifestum est et eius compositis: que in supi
no tertie cōiugatione t̄m accedunt: in aliis omnib; fer
me quartę. Quinetā ip̄m Perio: vnde peritus a pa
rio p̄m quartam cōiugationē et significationē quam
imitatur esse videt. Peritus tamē a greco dicit esse:
ab πειρα experientia.
Opo: as. frequēta. est ab opio: vt inquit Festus.
Opimentū dicit quod aliquid regit.
Oporiū: idē qd opimentū: vt illud P̄. Et velut opo
riū mutabis eos: et mutabuntur.
Opculū: instrumentū quo aliqd regit. Col. lib. ij. Sūt
qui a supiori gre foraminis ip̄is opculis imponāt: qd

fieri nō oportet. Nam supiliens auis pluuie v̄ctris
cibos et aquā conspurcat.
Opculo: as. opculo opio. Idē lib. vlt. Ab eo tpe quo
p̄mū doliā opculaueris: vsq; ad equinoctiū vernū se
mel in diebus. rrvj. vini curare satis est.
Opbarus: fluius apud Cantabios.
Opbis: grece serpens latine dicit: vñ opbiopbagus.
Opbiopbagi: dicitur sunt qui serpentes comedūt.
Opbiucus: serpetari: sive anguiteres: quo nomine di
ctus est Hercules: q̄ anguē manu tenēs: a Ioue i ce
lum translatus sit opio: et ex eo tenco: quasi opioē
xos: et p̄ syneresin mutatus d̄ et in opio opio: xos.
Nec opbiuchos dicit d̄ est. Sūt t̄m q̄ opbiuchū est a
lapis esse velut. Alij Lanobonta Betarū regē. Alij
Phorbantē triopē thesaloz regis n̄lū.
Opbiogenes: pe. cor. latine dicit serpens generatus.
Opbiogenes: genus hoim in Hellepōto: quos Crates
pergamē sc̄p̄t serpetū ic̄: tacu solitos leuare: et
manu imposita venena extrahere corpius.
Opbiomachus: pe. cor. genus volucris cōtra serpetes
pugnātes. De hoc p̄d̄ est in Luit. Quid ā accipit
placerta: que cū serpetib; pugnat.
Opbites: pe. p̄. marmoris genus serpentis maculas
habētis. Luc. lib. ij. Quā parus tunc: macul t̄beba
nus opbites. Scribit Pli. er opbire colūnas esse par
uas: qd marm̄ sit nigricās variū: dicit q; caput do
lores sed are: alligare serpentū ic̄tus.
Opbiuta: insula q̄ et Phodius ap̄ter serpentū multi
tudine ibi existētē: quasi serpentaria.
Opthalmus: as. latine oculus dicit. Unde opthalmia
oculorum egritudo: quam Celsus lipitudinem apel
lat. Megar tamen Jul. Pollux esse ap̄ium aliquid
oculorū vitium: sed in eo verbo significari tradit ca
uitatem oculorū et corpiis egritudine. Hinc trioph/
thalmus: lapis qui hominis tres oculos simul exp̄
mit. Megophthalmus: qui oculū capre habet. Do
nophthalmus: monoculus.
Opicus: ca. cū. pe. cor. quod est fordidū immundū et
obscenū. Nam (vt inquit Festus) opicū p̄fco poni
tur. Sc̄is est frequētissimus vitus libidinis spur
cay. Unde et verba impudentia dicuntur obscena.
Liti. Dicit et vollice fabulant: nā latine nesciūt. Pli.
lib. rriij. s̄ Catonis p̄sona ait. Barbaros nos vocāt:
et opici appellatiōe dedecorāt. Juue. opicos mures
sedos puridos dixit. Idem. Opice castigat amice: d
est qui nō latine loqueret: sed opice. fuerunt autem
opici Lampantē p̄li quidā a lingua r̄ collusione di
cti: sive a serpentibus: quasi opici in quibus nume
rabant Baiani: cumani: puteolani: neapolitani. Idē
nāq; vbes opicoz fuisse dicunt.
Opifer: pe. core. ab opa deduci videtur: et artificem at
q; opato: em significat: nō mō rerū: sed etiā verborū.
Cice. lib. v. Tul. Aduena quidam ignobilis verboz
artifer: in sinuasse in antiqua p̄bia videt. Unde etiaz
coqui et blandaz artū sectatores opifices appellan
tur. Idem. Omnes autē opifices in turpi sunt exerci
tio. Hinc deū opificē: id est opatoz omnū rerū dici
mus. Quid. Ille opifer rex. Luitus opus dicit opif
ciū. Unde Lactan. opus de opificio hominis vel det
in sc̄p̄t: hoc est de formatione hois. Potest etiā dici
opifer: quasi opem ferens.
Opilo: inquit Festus: genus auis est.
Oppilo: as. pe. pdu. significat occludo. Luc. li. vj. Flū
entibus aduersis oppilare ostia contra. Cice. in Phyl.
Tabernis oppilatis: bic medici vitū p̄clusi: fractis
iocinorū: aliozūq; intus viscerū oppilationē vocant.
Sic autē a pila: quod columnā significat.
Opilio: quasi ouilio: qui oues custodit. Plautus in An.
Etiā opilio: qui pascit inter alienas oues: aliquā ha
bet peculiare que ipem soletur suam.

bo aliquo. Licet. Tamen id factu nō oportuit. Idem.
 Totā rem illi integram seruata oportuit. Nō disti
 mil' buic oratio fit p' Solo. Idē. Liberis cōsuetū vo
 luntus: etiā si posthumi futuri sint.
 Opportunus p' duplex pp. ab ob et portus seu portun'
 compositū est. Fortunus autē qui et Palemō inter
 deos colebat: quia Fortunus pater dicebat. Dicit
 q' Opportunus qui omnibus accommodat veluti portus
 ab eo q' nauigantib' maxime vitis optatis sint por
 tus. Unde oportune aduerbium. Dicimus autē op
 portune accidere: quod p' desiderio nostro accidit. A
 quo etiā oportunitas p' cōsiderate: quemadmodū
 ediuertio importunū esse: et importunū fieri dicimus/
 que sunt sunt q' p' rationem loci siue epis/aut pfo
 narum. Virgilius de auibus: que cum nocte tū vo
 lare soleant: die apparerent. Importunus volucres
 signa dabant. Propterea importunū hominem dici
 mus. pacem atq' molestiam iniquitū: et quasi portu
 carentem. Vide loco suo.
 Ops opis: generis fē. dea est filia Leli ex Vestā: et so
 rus et cōiunx Saturni: que et Rheā grēco vocabulo:
 banc putant terrā esse: αττο του πεω fluo: q' terra af
 fructus sit omnū rerū. Eadem Lybele appellatur: vel
 a monte atq' oppido Dhyrsie Lybello: vbi sacra ei'
 pmo instituta sunt. Vel αττο του κυβελου: et ea
 dea in cunctis casibus esse p'bet: cui' ope humani
 vitæ alimenta queruntur. Vel dicit opes ab ope p' qd
 fructus frugesq' nascuntur. Ab hac opes (hoc est di
 uiti) dicit: quia diuitias omnes in aqua esse veteres
 existimabant. Vel q' oēs opes humano generi terra
 tribuit. Hec mater deum dicit: quia omnia gignit: vel
 q' in ea fiat omne opus: vel q' opus est ea ad viuē
 dū. Ops nō gener' omnis significat opulentū. A quo
 inops p' inopulēto. Antiquissimi tamē (teste Capro)
 hic et hęc ops r' copis: p' eo qui est opulentus r' copio
 sus. Propterea ops opem ferens dicit. Acti'. Quo
 rum genitor fertur esse ops gentibus. Unde inops r'
 inopiosus: quasi sine ope. Unde animi inopem/in
 opē cōsiliū dicimus: hoc est sine ope animi/sine ope
 cōsiliū. Virg. Vult inops animi. Plau. Sepe ego
 multas tibi mādauī dubias egenas inopiosas consi
 lij. Obliqui singulares significat auxiliū. Quidi' de
 reme. Larminia et medic' p'bebe repto: opis. Licet.
 lib. iij. Tul. Opis egēs dixit: id est auxiliū indiga. Ut
 quādo significat possibilitatē: Virg. Nō opis est no
 stre. In plurali diuitiū dicitur. Idem. Auxilio tutos
 dimittit: opibusq' iuauo. Sed r' opem veteres dice
 runt p' opulentia. Licet. lib. iij. Tul. D' Priami dom'
 septus altisono cardine templū: vidi ego te adstantē
 ope barbarica: id est opulentia siue opulētitate luxu
 riosa. Quādoq' etiā auxiliū. Cicero ad. Q. fratē.
 Nā ita accidit: vt neq' p'iores suis opibus neq' stu
 dio nostro quicq' p'cere possimus. Quādoq' possi
 bilitas seu potentia. Qui. lib. iij. Fast. Sed timui ma
 gnas Pygmalionis opes.
 Opis/hui' opis: nympha diuine comes: de q' Vir. li. ij.
 Telocē interea lupis i sedib' opim' cōpellabat. Vbi
 p'ina p'ducit: cū inopis ab ops corripiat.
 Opis: etiā nomen ciuitatis: iuxta quam Tygris p'fluit
 in mare rubrum.
 Opigena: ab ope dicta est Juno: quā matrone colebat
 q' ea ferre opē in partu laborantib' credebatur.
 Opalia: dies festus Opī deq' dicit'. Et erāt post Sa
 turnalia: vel eodē die quo saturnalia: qm' opē Satur
 ni coniugem esse crediderunt.
 Opimus a. um. pe. p. idem est quod diues et pinguis:
 vt hostia opima: r' mensa opima. Virg. Aut spo
 lus ego iam r'p'ris laudabo: opimis. Hel. formauit
 compatiū: Nā quas venabatur feras: mēbra opimo
 ra ad specum mihi suggerebat quasi pinguis. In

de opime: abundanter.
 Opima. p'ie spolia: id est ampla r' magnifica q' dur
 ci detrahatur: dicta (vt Varro inq') ab ope: vt Plu
 tar. ait) ab ope: cū sit opus egregiū ac clarissimū: dur
 cē belli parē sibi ducere: fugare.
 Opimo as. pe. p'duc. pinguefacio. Col. Idyemū offē
 panis vino madefactis: sicut etiā paludos celer' opu
 mant q' ceteri cibi.
 Opparius a. um. dicit magnaz opū apparat'. Plaut'
 in Persa. Satin' Arbene tibi visē fortunatē atq' opti
 pare. Vbi Oppiaz cōiuiū dicimus.
 Oppiare: id est abundanter.
 Opulētus: diues et opibus abūdas: qui reb' abūdat
 terre: quasi diuitiaz plen'. Plau. in Am. Opulento
 boi' hęc seruit' dura est. Aug' ad arborē trāsulit. At
 tendentes inq' arborē pulchriā amgnā folijs virentē
 fructib' opulētā. Idem opulētia et opulētitas. Idē.
 Quasi q' op' opulentatē reuereris.
 Opulens: idem quod opulentus. Amb. lib. Hēra. Fu
 gienda sunt tentamenta mundi: ne paup' desperet: ne
 opulens insolecat.
 Opulento as. ditos/ seu abundantem facio/ secundū ve.
 Col. libro. ij. Quippe villaticę pastiones sicut pecu
 rię: nō minūsa colono stipem cōferunt: cum r' autum
 stercore macerrimis vineis: r' omni furculo atq' aruo
 medeantur: r' eidem familiarē fo cū mensāq' parat
 ofis dapibus opulētet.
 Opulesco is directo. Furius. Quo magis in tāris pot
 sint opulescere campis.
 Opprimo is. penult'. core. eneco siue perturbo: habet
 q' in se maiorē vim q' extinguo. Cicero in Lel. De
 obit' p'ina danda est opa ne qua amicor' exidia fiat.
 Sin aliqd' tale euenierit: vt extingere pot' amicitie q'
 oppresse videant: quasi qd' extinguit possit inflāmare:
 qd' opprimē nō queat. Interdū opprimere ponit p' cō
 tinere seu claudere. Plau. in Ašina. Os oppime. In
 terdū p' punire seu cōp'bedere. Idem ibi. Nā sacro
 ipm' hominem manifeste opprimo. Interdū p' viola
 re: vt Oppressit virginē. Interdū p' grauare. Cicero.
 Qui homini tot miseris calamitatibusq' oppresso lib
 ueniret. Interdū p' fluere/ occupare. Li. Kas. Pu
 to te ias subpudere: cū hęc iam tertia epistola ante te
 opp'lit: q' tu scedā aut litterā. Interdū p' cōstringe
 re. Unde comp'isso: cōstrictio: cū diminutiū est op
 pressiuicula. Plau. Dolles moriūculę papillarū
 horridularum opp'pressiuicule.
 Opprobriū: ex ob r' p'brū: significat infamia/ dedec'. q'
 obiectū p'brū: q' pueniat ad p'brū: id est p'pter scel' cō
 missum: vt cū quis cupiā maledicit.
 Opprobrio as. opprobrio do/ obūcio. Hel. lib. j. Idē La
 to Ab. Celio tribuno plebis vilitatē opprobrians: nō
 loquēdi tū verū etiā tacendi. Frustrō inquit panis cō
 duci pot': vel vt taceat: vel vt loquatur.
 Opprobriamentū. Plautus in Ter. Litigare ego no
 lo vos: q' tuam autem accusari fidem: multo edepol
 si quid faciendū est facere domi mauolo/ q' oppro
 briamentū aut flagitiū muliebze.
 Oppugno: cōtra seu circa pugno nocēdi causa. Cicero
 p' Ter. Domus est oppugnata ferro/ facib' exerci'
 Oppositiū: dicit quicqd' ultra panē r' vi' (tu clodiano.
 nū in cibo adiatur.
 Opsono as. pe. p. Nā grēce δ' ὀσπιοῦ p' ὀσπιοῦ scribitur.
 Similiter opsonor deponē. quod idem significat: scz
 emo seu sparo res necessarias ad obsonandū: hoc est
 aliquid cum pane comedendū/ siue p'uiuādū. Plaut'
 in Kas. Argēto parciolo opsonato amplif. Idē. Lē
 ne opsonauit et opsoniū emi. Terē. i. an. Vir brach
 mis opsonatus est decem.
 Opsonito as. frequentatiuum: sepe opsono. Mucius.
 Vult mecum eodē die opsonitauerē.

Opsonatus tus. ipsa opsonatio. Plaut. in Tru. Dedi equidem hodie quing. argenti de ferri minas pterea vna in opsonatum.

Opsonator: qui emit opsonia: et coquo ad coquendum tradit. Seneca ad Lucil. Adhibe opsonatores: quibus dominici palati notitia subtilis est: qui sciunt cui illi sapor excitet.

Opsoner: p. cinator opsonioz: o. o. p. o. i. o. o. id e coquopsonopolis: pe. p. opsonioz venditrix.

Opto tas. desidero. An optatiu' mod' apud grammat. eos. An q. eligo. Cic. li. j. offi. Aug. maiori pti pulcherrima videant: ea maxime optat. Vir. li. iij. Opta utiq. locu regno. Hinc optio p optatio/electio dicit. Et optati dicunt qui in honestu aliquo gradu sunt electi. Interdu optare est precib' postulare. Vir. l. r. re: or. r. qd veri mes augurat opto. Interdu adiunge/re: scire. Vir. li. iij. de vi. pa. Adoptatos q. t. alci/ tos existimavit appellatos: q. referent' ceterionibus in cobozes adoptati subeat vt semp plene essent legi ones. L. ius coposita sunt Adopto: quod est valde desidero. Plau. in Lis. Sociu te mihi adopto ad me am salute. Gatinius. Ego aut que poti' adopte q. il lum: quo defendere vincere didici. Et adoptare est fi/ lium adoptiuu' facere. Ter. in Adel. Ego hunc ma/ iorem adoptau mihi. Adoptio: (sicut scribit Latus) duobus modis fit: aut principis auctoritate: aut ma/ gistratus imperio. Principis auctoritate adoptam' eos q. sui iuris sunt: q. ipces adoptionis dicit Arro gano: q. r. is qui adoptat rogat: id est interrogat: an id fieri patiat. Imperio magistratus adoptam' eos: q. in p. tate paratis sunt: siue p. m. gradu liberoz obti/ neat: qualis est filius: siue inferio: qualis est ne/ pos: nepot'. p. nepos: p. nepot'. L. adopto: eligo. L. ciro in Bruto. A quo in collegiu' augurum fueru coopta/ tus. Eopto: valde desidero: vel valde scio. Salust. Ha gloria r. honorez imperiuq. boni r. ignaui sibi eque exoptat. P. adopto: an opto. Ter. i. Hecy. Ade on peruicaci es aio: vt puez optares perire?

Optato aduerbium: quasi cum desiderio. Ter. i. And.

Optato aduenio.

Optabilis. Ci. Lucio. Que r. si nobis optabiles i ex/ peritudo no fuerunt: in legedo et erunt iocunde.

Optimus: suplatiuu' est a bono. An: Optimitas vtili/ tas: comodus. Plau. Optimas optimites gaudio essentissimas suis beris ille vna mecu pariet.

Optimates pe. p. sunt qui p. m. in ciuitate locum te/ ni: vel q. opulentes sunt et in maiori c. s. u. vel q. in p. m. op' ferre p. n. op. pressis. Li. p. Ser. dicit opti/ mates eos esse q. ita in rep. se gerat: vt sua p. s. ita opti/ mo cuiq. p. bent: populares no qui ea faciebant et di/ cebant: q. multitudini iocunda esse volebat. Idem ibi. Optimates sunt oes qui neq. nocentes: nec natura imp. obi. nec furio: nec malis domesticis impediti. P. lib. v. Optimates sunt qui defendunt senatores: populares: qui defendunt populum.

Opticus a. um. pe. core. idem quod visus: siue p. spe/ ctuus: vt Virtus optica: id est visus. Unde ps. geo/ metrica discipline vna dicit optice: id est p. spectua: q. ad oculos p. n. q. causas reddit cur visones subin/ de fallat: vt q. in aqua p. spiciunt: maiora ad oculos n. ant: que p. ul ab oculis sunt minora.

Opus opuntis: ciuitas in locis. Qui. de ps. facta ce/ de puer Patroclus opunta reliquit. Hinc opuntius a. um. vt Sinus opuntius in ego.

Opulus penul. cor. genus vinee vbi radices possunt fieri vicium: vt Mediolanenses faciunt in arboribus: quas vocant opulos.

O Ante O

Oquinisco is. ex ob et quinisco: Quis quinisco no lege

rim. Unde r. L. quinisco: sed b. ab uicitur: significat in/ clino. Pompo. in p. isto. Nisi cum aliquis subito ob/ uiam occurrat mihi qui oquiniscat. L. quinisco do (vt P. lici. inquit) caput inclino. Sed P. lau. in Lis. p. indigno: poluit. Faciendu est puerile officiu' p. qui/ niscal ad cultula. f. est do L. quinquere: deputare: vnde L. quinisco videt esse formatum.

O Ante R

Ora: extremitas cuiusq. rei. Virgilius. Et mecu ingen/ tis oras euoluere belli. Hinc uestimentoz extrema orz dicuntur. Et regionu' terrarumq. fines: insuper et ipse regiones: vt Arma virumq. cano Troie qui p. t. mus ab ozis Italiaz saxo. p. fugus lauinaq. venit Lic/ roza. Sciendu est q. P. li. cum oras dicit: fere semper regionem littozalem appellat. apud quem veluti pe/ culiaris est talis locutio. In ora sunt ciuitates: et op/ pida orz proxima. Que no remota sunt ab ora: elega/ ter in mediterraneo esse dicuntur: hinc soluere oram: vsurpatuz est: p. co quod est enauigare: erab ora: hoc est littozali regione soluere retinacula nauiu' et dice/ dere. Quin. Permittamus vela ventio: r. ora soluere bus bene precemur. Sunt qui dicant oram etiam si/ gnificare nauticum funem quo nauis ad terram liga/ tur. Allegantq. Quincti. dicent: Permittamus ve/ la ventio: et oram soluere bene precemur. L. ius li/ bro. xvij. In ipsa quoq. trepidatu' nauibus: d. ne hostes cu suis irruerent: trahunt scalas: o. asq. et an/ choras: ne in molientib' moza esset: cadunt: v. etiam vulgariet dicitur: in loza de lacus. L. eterum eriz diti negat ora inueniri: p. fune nautico apud idoneos auctores: cu ne in L. ius quide oras/ sed loza (vt ex ve/ rusto codice scriptu) reperit.

Orata: genus piscis a colore auri: quasi aurata: q. oruz p. aux dicunt. Dicit etia aurata. Var. No ois lau/ de p. c. aurata meret. Fuit etia cognomen Sergii romani viri: qd ab hoc p. scis sortitus est.

Orao. precor. Et hoc quando iungitur cum deo vel cu/ homine. Ter. in An. Quod ego te per banc depra/ ozo r. ingenium tuum: per tuam fidem te obtestor: ne abs te banc segetes. Quando do cum res significat peto. Idem in Lu. Anu vos oro: vt me in vestrum gre/ gem recipiat. Interdu orare est agere/dicere: r. tuc solo acto contentu' est. Teren. in P. bor. Seruum ho/ min' causam orare leges no sinut. An oratores: cau/ saruz actores dicit: quos greci p. h. op. vocant: q. uis orato: a rhetore separet: q. orato: sit qui in iudi/ cis vel concionib' causas agit: rhetor: qui rhetoricem p. ficitur. It' oratores legati vocant: q. p. n. cis aut recipu. m. adata peragat. Virgili' lib. ij. L. entu' orato/ res p. ma de gente latina Ire placet. It' quicq. ali/ quid rogar: orato: dicit pot. Coposita hui' verbi sunt Adoro: exoro: qd est orado impetro: vnde orato: di/ cit dum orat: Exorato: cu impetrauerit. Teren. i. De/ cy. Orator ad vos venio: finite exorato: siem. Exora/ tus dicit: a quo qd impetratu' est. Deoro r. peroro: q. significant oratione' concludo.

Oratio duobus modis accipit. Primo vt considerat a grammat. que est (vt L. ciro. inq.) ois sermo loque/ tu: cuius etymologia sic explicat. Oratio est ozis ra/ tio. Secundo: vt in sacris scripturis accipit: in quib' difficile oratione' iuxta hunc sensum inuenias: sed eaz que ad preces r. obsecrationes p. n. vt: L. aud. de oratione' mea: intende deprecationi meq. L. du' diminu/ tum est oratiuncula.

Orator: est vir bon' dicendi perit'. q. in causis public' r. p. uatis plena r. pfecta vrit eloquentia. Orator' a. um. qd oratoris est: vel qd ad oratoz' p. n. vt Ars ora/ tozia. Oratorie aduerbiu' significat more oratio.

Oratoria g. scientia qua quis orator effici potest. Aug.